

Forfatter: Palladius, Peder

Titel: Peder Palladius' Danske Skrifter

Citation: Palladius, Peder: "Peder Palladius' Danske Skrifter", i Palladius, Peder: *Peder Palladius' Danske Skrifter*, udg. af Lis Jacobsen , H.H. Thiele, 1911-1926, s. 131. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-palladius02val-shoot-idm139771561467248.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Peder Palladius' Danske Skrifter

VARIANTER TIL OG BEARBEJDELSE AF EN BØN UDI EN SVAR SOT.

Mens de trykte Udgaver alle er ordret overensstemmende med den her udgivne Text, afviger, som foran S. 102 omtalt, Afskriften i Vexiøhaandskriftet af "En Bøn udi en svar Sot og Sygdom" væsentlig fra Texten i Trykkene. Afvigelserne i Ordforraad og Ordstilling er følgende:

S. 123, L. 10-11] *En bøn vdj en suor siuge eller soett* L. 12 O HERre Jesu] O herre gud Jesu Christe L. 13 gantske hen] ganske och antuorder megh hen L. 15 denne legemlige Bolige] dette legommelige bolighe L. 15 kand her] kand L. 16 eller oc du vilt] heller attu wilt L. 17 saa skee din vilie/ Thi] ý thett att L. 17 vis der paa] wiss paa L. 17-18 det som din miskundelighed er befalet/ kand icke bliffve borte eller forfaris] thett kand icke fforfaris heller bliffue borte som er befalett thin meskunhedtt L. 19 dette skrøbeligt oc wsaligt legeme] dette skrøbelighe och wsle legom L. 20 det Haab ieg] dett hob som ieg L. 22 met din] wedtt thin L. 23 mod alle] ymoedtt alle L. 23 oc at] och L. 23 mod al] ýmoedtt all L. 24 Satans anfald] skams anfald L. 24 Barmhertigheds] meskurihededtz L. 25 fordrom dage] ffordrom tiedtt L. 26 mod hine] ý moedtt the L. 27-28 huor aldelis ingen hielp eller vndsetning ieg haffuer] att jeg haffuer slett inghenn hielp eller wndsettnings L. 28 Trofasthed oc tillid] troffasthedtt L. 30 oc forlade mig paa] att stole paa L. 31 seer oc formercker ieg] seer iegh och fformercker

S. 124, L. 1-2 *du haffuer hungrit oc tyrrtit mig til gode/ du haffuer lært/ bedit oc fastit mig til gode*] Du haffuer lerdtt, beditt och fastiiddt megh tyll gode, du haffuer hungrit och tørsteddt megh tyll gode L. 3 Gerninger] gierningher ý dette liff L. 5 dit dyrebar Blod vd/ paa kaarssens Galie/ oc dit liff i døden] dýtt dyrebar liff i dødenn paa korsens galie L. 7 komme til gode] ske tyll godhe L. 9 ganskelige] ganske L. 13 ieg haffuer] iegh haffuer (med andet Blæk:) giort L. 13 suarere] suarede L. 13 formere] fforøgh L. 14 feile] wanske L. 15 forgaal] sznaffue L. 16 menneskelige] meskundeligne (Ordet overstreget med andet Blæk) L. 16 mig] megh (med andet Blæk:) er L. 18 faaet fat] ffangitt ffatt L. 19 mit Hiertis øyen] myñe hartens øgne L. 20 132kand icke] ýcke kand L. 20-21 da alligeuel robe til dig] alegheuell raaber indherliigh tyll degh L. 21 oc tencke saa] saa tenckende L. 21 wdi din Hand] ý dinne hender. L. 22 AMEN] amen || P: P: d. e. Peder Palladius.

Som Prøve paa RERAVIUS' Bearbejdelse gengives her Bønnens Begyndelse og Slutning1, svarende til Texten foran S. 123 L. 10-26 og S. 124 L. 18-22:
EN BØN AT BEDE / NAAR MAND ER SIUG.

O HERRE JESV / Du som est de Leffuendis eniste Salighed/ Oc de Dødis Evige Liff/ Forbarne dig offuer mig Syndige Menniske/ Oc forlad mig alle mine Synder/ for din hellige oc bittre Død oc Pine skyld/ huilcket jeg nu visselige troer/ oc aldelis vil mig der til forlade/ oc derfor vil jeg ocsaa aldelis giffue mig hen vnder din allerhelligste villie/ huad heller du vilt/ at min Siel skal endnu lenger bliffue her i dette mit Legeme/ at jeg kand her tiene dig som mig burde/ eller oc du vilt at jeg skal heden vandre aff denne Verden/ saa skee din Villie/ Thi ieg er vis der paa/ at det som din Miskundhed er befalet/ kand icke bliffue borte oc forfaris.

Jeg vil gierne bort sette dette Skrøbelige oc wsle Legeme/ for det Haab ieg haffuer til Opstandelsen/ som skal giffue mig det deyligere oc lyksaligere igien.

Jeg beder dig/ at du vilt bestyrcke min Siel met din Naade/ imod alle fristelser/ oc at du vilt beskerme mig imod alle Sathans Fristelser/ met din Barmhertigheds Skield/ met huilcken du gjorde vdi fordrom dage/ dine Marterer woffueruindelige/ imod hin suare Pine oc aller grummiste Død.

Men vnd mig din hellig Aands Naade/ Naar Døden kommer paa mine Legemlige Øven/ at mit Hiertis Øven/ icke da vendis fra dig/ Naar min Tunge kand icke lenger Tale/ at mit Hierte kand da alligeuel raabe til dig/ oc tencke saa/ O HERRE i din Haand befaler jeg min Aand/ Dig skee loff oc ære foruden Ende/ AMEN.

*